

Carmen Ortiz Blanco

Una obra, intimista, reflexiva, sensible i reductiva.

Intentant aprofundir en la relació entre filosofia i art. A les sèries en què he anat treballant he buscat donar-me resposta i obrir preguntes. "Esdevenir" "Ànimes de Papallona" "Gnomon" "Hones" reflexió al voltant del que hi ha més enllà el destí, la transcendència de l'ésser humà, el temps, els actes i les conseqüències....

El concepte esdevenir parla sobre l'enigmàtic i el descobrir. Les meves escultures que es basen en allò intel·lectual, sensible i formal, són obres metafòriques portes, construccions, que s'entreobren deixant-nos intuir l'esdevenir. Les obres d'algunes sèries treballades en planxa d'acer lacada una mena de papiroflèxia, en què, com en projectes anteriors, talls nets, precisos i subtils, dobles, obertures dialoguen. Buscant una sensibilitat diferent de la fredor i geometria rígida. descobrim que les escultures arquitectures, portes metafísiques, realitzades en ferro un material extremadament sòlid, indaguen en allò incert, el llindar, allò transcendent.

A la sèrie Gnomon (agulla del rellotge de sol) dialogo sobre la llum, el temps, la realitat d'aquest, l'engany de tots dos, o la certesa...

En altres obres sobre tela amb estructures de fusta "Hondas", fan que el llenç es comporti amb subtils moviments, uns actes omesos, palpitations invisibles, agiten el llenç amb un palpit de vida.

De la rigidesa del mínim a la recerca de l'essencial de la vida.

Pretenent unir a les obres com si d'un ésser humà es tractés matèria i ànima.

El caràcter intimista, senzill, geomètric, prescindint de l'espectacle, de l'excés.

Usant eines com: el buit, l'el·lipsi, el blanc, la geometria, la línia, la llum i les ombres. Tècniques conseqüents amb els temes. Busco la relació de l'espectador amb elements que transcendeixen l'obra i la visió. Necessitar-se d'un diàleg perllongat per ser experimentada com una vivència gairebé virtual a l'espai i al temps. Creant amb llums, ombres, corbes, matisos... un espai univers, personal en què tant a l'hora de la creació com de l'observació es recorre en absoluta solitud i silenci, sense interferències, amb la intenció d'assolir allò transcendent.